

מתי הוקמה מדינת ישראל?

אייר:

כוונת חודש אייר ' כי אם בזאת יתהלל המתהלל השכל וידע אותי'.

(4) ספר במדבר פרק י

ויהי בשנה השנייה בחודש השני בעשרים בחודש נעלה הענן מעל משכן העדת: (יב) ויסעו בני ישראל למסעיָהם ממדבר סיני וישפן הענן במדבר פֿארן: (יג) ויסעו בראשנה על פי יהנה ביד משה: (יד) ויסע דגל מקנה בני יהודה בראשנה לצבאתם ועל צבאו נחשון בן עמינדב:

6 ספר מלכים א פרק ו

יהי בשמונים שנה נארבע מאות שנה לצאת בני ישראל מארץ מצרים בשנה הרביעית בחודש זו הוא החודש השני למלך שלמה על ישראל ויבן הבית ליהנה:

ספר עזרא פרק ג

ובשנה השנייה לבואם אל בית האלהים לירושלם בחודש השני החלו ויבבול בן שאלתיאל וישוע בן יוצדק ושאָר אַסיהם הסֿהנים והלויים וכל הכהנים מהשבי ירושלם ויעמידו את הלויים מן עשרים שנה ומעלה לנצח על מלאכת בית יהנה:

ויסדו הבנים את היכל יהנה ויעמידו הסֿהנים מלבשים בתצצרות והלויים בני אסף במצלמים להלל את יהנה על ידי דויד מלך ישראל: (יא) ויענו בהלל ובהודות ליהנה פי טוב פי לעולם חסדו על ישראל וכל העם הריעו תרועה גדולה בהלל ליהנה על הוסד בית יהנה: (יב) ורבים מהסֿהנים והלויים וראשי האבות הזקנים אשר ראו את הבית הראשון בנסדו זה הבית בעיניהם בכים בקול גדול ורבים בתרועה בשמחה לקרים קול: (יג) ואין העם מכירים קול תרועת השמחה לקול בכי העם כי העם מריעים תרועה גדולה ונקול נשמע עד למרחוק:

סנהדרין ל"ח:

יוחנן בר חנינא שתיים עשרה שעות הוי היום שעה ראשונה הוצבר עפרו שניה נעשה גולם שלישיית נמתחו אבריו רביעית נזרקה בו נשמה חמישית עמד על רגליו ששית קרא שמות.

על פי המובא ברמזי הגר"א, כל יום בבריאת העולם הוא כנגד אלף שנות היטוריה- כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבור. ששת אלפים שנות היסטוריה- עד האלף השביעי- שבת, הגאולה.

לפי חשבון זה, השעה החמישית ביום השישי עולה למספר 5708 התש"ח..

(1) ספר רות פרק ג

(יב) ועתה פי אָמַנְם פי אָם\אם\ גאל אָנְכִי נָגַם יש גאל קרוב מְמַנִּי: (יג) ליני הלילה וקה בקר אם יגאלך טוב יגאלך ואם לא יחפץ לגאלך ויגאלתיך אָנְכִי חִי יָדוּד שְׁכָבִי עַד הַבֶּקֶר.

(4) פירוש הרקנאטי על התורה - פרשת בראשית

ליני הלילה והיה בבקר אם יגאלך טוב יגאל וגו' (רות ג' יג). רוצה לומר ליני בלילה בזמן הגלות שנמשל ללילה כד"א תשת חשך ויהי לילה בו תרמוש כל חיתו יער. שהרמז לכחות האומות. והיה בבקר בזמן הגאולה אם יגאלך טוב כלומר אם תהיי ראויה להגאל מחמת מעשים טובים שיעשו ישראל יגאל. ואם לא וגאלתיך אנכי חי ה'. כד"א למעני למעני אעשה. וכתוב לא למענכם.

שכבי עד ה-בקר- 5708

בנימין זאב הרצל:

'בבאזל הקמתי את מדינת היהודים. אילו הייתי אומר דברים אלו בקול רם היום, היו צוחקים עליי. בעוד חמש שנים אולי, ובוודאי שבעוד חמישים שנה, יכירו בכך כולם'.

יסוד שבתפארת: ה' באייר הוא יסוד שבתפארת.

אורות התחיה.

אין המדינה האושר העליון של האדם. זה ניתן להאמר במדינה רגילה, שאינה עולה לערך יותר גדול מחברת אחריות גדולה, שנשארו המוני האידיאות, שהן עטרת החיים של האנושיות, מרחפים ממעל לה, ואינם נוגעים בה. מה שאין כן מדינה שהיא ביסודה אידיאלית, שחקוק בהויתה תוכן האידיאלי היותר עליון שהוא באמת האושר היותר גדול של היחיד. מדינה זו היא באמת היותר עליונה בסולם האושר, ומדינה זו היא מדינתנו, מדינת ישראל, **יסוד כסא ד' בעולם**, שכל חפצה הוא שיהיה ד' אחד ושמו אחד, שזהו באמת האושר היותר עליון. אמת, שאושר נשגב זה צריך הוא לביאור ארוך כדי להעלות אורו בימי חושך, אבל לא מפני זה יחדל מלהיות האושר היותר גדול.

ראשון הנופלים- מתוך אתר יזכור **הרשלר, אהרון**

בן חנה ויוסף שמואל. נולד בשנת תר"י (1850) בהונגריה. אביו, תלמיד חכם ורב נודע, שימש ברבנות בעיר סבאד, הונגריה וכאשר עלה ארצה נמנה עם ראשי כולל אונגריין. המשפחה התגוררה מחוץ לחומות העיר העתיקה, בשכונת "משכנות שאננים". אהרון שקד על תלמודו וגם בלילות לא פסק מללמוד. שנת תרל"ג היתה שנה ברוכה בגשמים אשר מילאו כל בור מים בחצרות הבתים, ותושביה היהודים של העיר לא נאלצו לקנות מים בכסף מלא מהערבים יושבי כפר סילואן. הערבים, שראו את פרנסתם נשמטת מידיהם, החלו לפשוט על בתי היהודים, לשדוד ולגזול את רכושם. ביום ב' דראש חודש טבת תרל"ג (ינואר 1873), פרצו כמה ערבים לבית המשפחה. אהרון הפסיק ללמוד, הבריח אותם, רדף אחריהם וניסה לתופסם. הערבים שפחדו שמא יזוהו על-ידו, ירו בו. אהרון נפגע ב-12 כדורים והועבר לבית החולים. ביום ו' בטבת תרל"ג (ינואר 1873), מת מפצעיו והובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין שעל הר הזיתים בירושלים. השאיר אלמנה, בת, הורים ואחים.

פורצי החומות:

שבעה היו האנשים שקמו ויצאו את חומות העיר העתיקה, ותקעו יתד במדבר השומם והשורץ חיות טרף ושוודדים לרוב. שבעה היו שהחזיקו מעמד גם אחרי ההתנפלויות הראשונות של הערבים, ואף אחרי שנפלו גם קורבנות אדם. היו אלה יהודים פשוטים, יהודים של כל ימות השנה, יהודי בית המדרש. הם סבלו רבות עד שראו את השכונה עומדת על מכונה. קרוביהם ומכריהם הסתכלו עליהם כעל אנשים שדעתם נטרפה עליהם, וביקשו מרבנים וראשי העדה שישפיעו עליהם, לבל יסכנו את חייהם על ידי יציאה למדבר. כמה מנשי המתישבים תבעו מבעליהן גט פיטורין, שמא יטרפו על ידי חיות טרף והן תשארנה עגונות כל ימי חייהן. היו גם טרגדיות משפחתיות על רקע זה, אך כל זה לא הועיל. השבעה יצאו, פרצו את חומות העיר העתיקה, והניחו את היסוד להקמת העיר החדשה".

ר' יוסף ריבלין, נצר להלל ריבלין – מתלמידי הגר"א וממחדשי הישוב האשכנזי בירושלים, למד בצעירותו בישיבות: "עץ חיים" ו- "אור החיים", וכשבגר הפך לעסקן, ממקימי ה"ועד הכללי כנסת ישראל".

במסגרת פעילותו בעניני צבור עזר למאות עניים שאיכלסו את העיר, דאג לבניית שכונות והקמת מוסדות, וכמעט שלא היה ענין צבורי בחיי ירושלים שידו לא היתה מעורבת בו.

כתב עליו יחיאל מיכל פינס בעיתון החבצלת: "הוא האיש אשר החל בבנין הפרוורים מחוץ לחומת ירושלים. הוא הניח את אבן הפינה לאגודת נחלת שבעה, ויסד את מאה שערים, ויבן את משכנות ישראל, וישם זיכרון לשר מונטיפיורי בשכונות: מזכרת משה, אהל משה וימין משה, ועל ידו התכוננו: כנסת ישראל, עזרת ישראל, זכרון טוביה ושערי צדק. כל הפרוורים האלה מצבות קיימות המה לדור דור, אשר אין בכוח כל עין צרה ולב רע לבטלן. כי אבן מקיר תזעק וכפיס מעץ תענינה: ידיים אמונות בנו אותנו, ולא נמצא בנו מיחוש גזל אפילו שווה פרוטה".